

บรรณานุกรม

กระทรวงสาธารณสุข. (2547). 18 สิงหาคม, ประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ 281).

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข

กัญญา รัชดชัยศ และณรัชญา เกย์ใหม่. (2536). การวิเคราะห์สารประกอบในไตรที่ตอกค้างในผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์ที่วางแผนนำเข้าในจังหวัดขอนแก่น. ภาคนิพนธ์วิทยาศาสตรบัณฑิต, สาขาเคมี, คณะวิทยาศาสตร์, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

จากรุวรรณ นามวัฒน์. (2531). การวิเคราะห์ห่าในไตรที่ในผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์ โดยเทคนิค *Diazotisation*. ภาคนิพนธ์วิทยาศาสตรบัณฑิต, สาขาเคมี, คณะวิทยาศาสตร์, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

จากรุวรรณ นามวัฒน์ และธงศรี เพชรรัตน์. (2532). การวิเคราะห์ห่าปริมาณสารประกอบในไตรที่ในผลิตภัณฑ์ที่วางแผนนำเข้าในเขตเทศบาลเมืองขอนแก่น. ภาคนิพนธ์วิทยาศาสตรบัณฑิต, สาขาวิทยาศาสตร์, คณะวิทยาศาสตร์, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ชัยณรงค์ กันธพนิต. (2529). วิทยาศาสตร์เนื้อสัตว์. กรุงเทพฯ: ไทยัพนาพานิช.

ธรรมรักษ์ ขัมกรัตน์ และอำนาจ ปัตรวิเศษ. (2540). การวิเคราะห์ในไตรที่ในไส้กรอกกว้า โดยใช้เทคนิคอัลตราไวโอลेट - วิสิเบิล สาเกกไทรสโกลปี. ภาคนิพนธ์วิทยาศาสตรบัณฑิต, สาขาเคมี, คณะวิทยาศาสตร์, สถาบันราชภัฏมหาสารคาม.

นลินรัตน์ นิลยกานนท์. (2531). การวิเคราะห์ห่าปริมาณในไตรที่ ในเครท ในอาหารพื้นเมือง 10 ชนิด โดยใช้เทคนิคอัลตราไวโอลेट - วิสิเบิล สาเกกไทรสโกลปี.

ภาคนิพนธ์วิทยาศาสตรบัณฑิต, สาขาเคมี, คณะวิทยาศาสตร์, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
ประทุมพร ทวีทรัพย์. (2551). การวิเคราะห์ห่าปริมาณในไตรที่ในผลิตภัณฑ์ “ปลาส้ม” ด้วยวิธี ญี่วิ วิสิเบิล สาเกกไทร ไฟโคลเมต. งานนิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาเคมีศึกษา, คณะวิทยาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

กัตรากรณ์ ธรรมประกอบ. (2550). การวิเคราะห์ปริมาณในไตรที่ในผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์ “หม่า” ด้วยวิธี ไฟลอกอินเจกชันแอนาลิซีส. งานนิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาเคมีศึกษา, คณะวิทยาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ภูริ บานทอง. (2549). การวิเคราะห์ปริมาณในไตรที่ในผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์ “หม่า” ด้วยวิธี ไฟลอกอินเจกชันแอนาลิซีส. งานนิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาเคมีศึกษา, คณะวิทยาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

แม่น อมรสิทธิ์, บุวดี เจริญวัฒนา, ศรีวิໄໄ โภมอกิจญาณ, อทิตยา ศิริกิจญาณนท์, อmor เพชรสุม และอุมาพร สุขม่วง. (2552). หลักการและเทคนิคการวิเคราะห์เชิงคร่องมือ. กรุงเทพฯ: ชวนพินพ.

วนันท์ ศุภพิพัฒน์. (2538). อาหาร โภชนาการและสารเป็นพิษ. กรุงเทพฯ: แสงการพิมพ์.
สุพิศาล ปืนพงษ์. (2545). การศึกษาปริมาณของโซเดียมอิตรกอบท่อต่อการลดปริมาณไข่ในครัวและ
ในไตรท์ตกลงในไส้กรอกเวียนนา. ปริญญาเอกวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต.
สาขาวิชาโภชนาศาสตร์ศึกษา, คณะวิทยาศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
สุณณทา วัฒนสุทธิ์. (2543). ความปลอดภัยของอาหารการใช้ระบบ HACCP. กรุงเทพฯ:
สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).

สถาบันอาหารองค์กรอิสระในสังกัดกระทรวงอุดหนาทกรรม. (2545). ในไตรท์-ในไตรท์มหันต์วัช
ก้อมะเร็ง. วารสารสถาบันอาหาร, 38(6), 30-35.
หทัยชนก นันพานิช. (2546). การวิเคราะห์หาปริมาณไข่ในไตรท์ในอาหารประเภทเน้นหมู
ในมะยมและไส้กรอก ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี. ภาคนิพนธ์วิทยาศาสตร์
บัณฑิต, สาขาวิทยาศาสตร์ศึกษา, คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. สถาบันราชภัฏ
อุบลราชธานี.

Helrich, K. (1990). *Official Methods of Analysis of the Association of Analytical Chemists*
(15th ed). United States of America: Association of official Analytical Chemists.

Parsons, T.R. & Strickland, J.D.H. (1972). *A practical handbook of sea-water Analysis*
(2nd ed). Fisheries Research Board of Canada.